

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΣΤΗΝ ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΗ ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

Οι ηλικιωμένοι είναι το τελευταίο ανάχωμα

Οταν οι δανειστές επέβαλαν τα Μνημόνια στην Ελλάδα, αυτή η στήλη ήταν από τις πρώτες που τόνισε πως επρόκειτο για ένα οικονομικό πείραμα με κοινωνικές προεκτάσεις. Το πείραμα απέτυχε επειδή το σκαρφίστηκαν ανίδεοι, ανιστόρητοι και ανέντιμοι επώνυμοι πολιτικοί και ανώνυμοι τεχνοκράτες, που δισταχτικά ομολόγησαν το λάθος τους. Επιμένουν, όμως, να ταλανίζουν τον ελληνικό λαό με την ελπίδα πως κάποια στιγμή και με κάποιο τρόπο θα πετύχουν τον ένα και μοναδικό στόχο: Να εξαφανίσουν την μεσαία κοινωνική τάξη και να μάς επιστρέψουν στην εποχή που υπήρχαν μόνο οι πολύ πλούσιοι και οι πολύ φτωχοί.

Αντίθετα με άλλους, δεν πιστεύω ότι οι νεοφιλελεύθεροι έχουν στόχο τούς φτωχούς, γιατί απλά ουκ αν λάβεις εκ τού μη έχοντος. Στόχος τους είναι οι μικρομεσαίοι προς το παρόν, μέχρι αναπόφευκτα να έρθει η σειρά των μεγαλομεσαίων που δεν έχουν κανένα ρόλο στα σχέδιά τους.

Από τα Μνημόνια επιλήψαν, ως συνήθως, οι φτωχοί και τα παιδιά τους επειδή, όμως, οι χιλιάδες χρεοκο-

πίες, το πλήθος των καταστημάτων που κατέβασαν τα ρολά τους και οι δέκα χιλιάδες αυτόχειρες δεν ήταν άποροι. Ήταν μικροεπιχειρηματίες, καταστηματάρχες, επαγγελματίες που προσπαθούσαν να φτιάξουν το βίος τους με σκληρή δουλειά σ' ένα άκρως ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Τα σαΐνια στο ΔΝΤ και στις Βρυξέλλες επέβαλαν τα μέτρα λιτότητας για ν' αναγκάσουν τούς εύπορους και ειδικότερα τους ηλικιωμένους να ξοδεύσουν τις οικονομίες τους για να μην υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία να κληρονομήσουν τα παιδιά τους. Ο ΕΝΦΙΑ και άλλες φορολογίες είναι τόσο παράλογες που πολλοί Έλληνες αρνούνται να κληρονομήσουν ακίνητη περιουσία!

Είμαι σίγουρος πως τα ίδια μέτρα ισχύουν και σε άλλες χώρες με στόχο τούς ηλικιωμένους που είναι το τελευταίο ανάχωμα στην ανεξέλεγκτη επέλαση του νεοφιλελευθερισμού για να διαλύσει το κοινωνικό σύστημα που γνωρίζουμε.

Στην Αυστραλία έχει καταφέρει ήδη να κλείσει όλα τα μικρομάγαζα με τα οποία πλούτισαν χιλιάδες Έλληνες μετανάστες, όταν τα «εξιπενιάρικα» όπως

λέγαμε στις δεκαετίες τού '50 και '60 τα Γούλγουορθ και άλλα καταστήματα της πλάκας που πωλούσαν φθηνά αντικείμενα, έγιναν σουπερμάρκετ κολοσσοί. Η χαριστική βολή για τα μικρομάγαζα ήταν το άνοιγμα των σουπερμάρκετ τις Κυριακές, αλλά η απλυσία είναι ανικανοποίητη και η επέλαση συνεχίζεται.

Οι πρόσφατες αλλαγές στο συνταξιοδοτικό σύστημα είναι ένα νέο μέτωπο που άνοιξε ο νεοφιλελευθερισμός στην Αυστραλία εναντίον των εύπορων ηλικιωμένων για να τους αναγκάσει να ξοδεύσουν τις οικονομίες τους και να πουλήσουν περιουσιακά τους στοιχεία. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση, που εργάζεται για το συμφέρον των τραπεζών, των μονοπωλίων και των διεθνών κολοσσών, έβαλε στόχο της τούς εύπορους ηλικιωμένους και το χρησιμοποιεί σαν επείγουσα για να κρύψει τους πραγματικούς στόχους της.

Η κυβέρνηση αναγκάζει τους ηλικιωμένους να μειώσουν τα περιουσιακά τους στοιχεία για να δικαιούνται έστω μειωμένη σύνταξη, αλλά και να πουλήσουν το σπίτι τους για ένα δωμάτιο σε γηροκομείο ή γηριατρείο.

Την ίδια ώρα δίνει αύξηση στη σύνταξη

των φτωχών και απαιτεί από τα γηροκομεία και γηριατρεία να δέχονται δωρεάν φτωχούς που αντιστοιχούν με το 10% των ενοίκων, επειδή -όπως είπαμε- δεν είναι αυτοί ο στόχος των νεοφιλελεύθερων πολιτικών.

Εμμεσα, πλην σαφώς, κινδυνεύει και ο θεσμός της οικογένειας, γιατί η νέα γενιά της μεσαίας τάξης δεν θα απολαμβάνει την οικονομική στήριξη από τους φτωχοποιημένους γονείς όπως σήμερα. Οι κοινωνικές αλλαγές, βέβαια, δεν θα περιοριστούν στις συντάξεις και την φροντίδα των ηλικιωμένων για να εξαφανιστεί η γονική κληρονομιά. Οι συντηρητικές κυβερνήσεις Άμποτ - Τέρνμπουλ έχουν κάνει δραστικές περικοπές στην Υγεία και Παιδεία που θα συνεχιστούν με δικαιολογία το γνωστό παραμύθι για το έλλειμμα στον Προϋπολογισμό και το δημόσιο χρέος.

Συμπέρασμά μου είναι πως η Αυστραλία δεν θ' αργήσει να γίνει σαν την Αμερική με ιδιωτικό σύστημα Υγείας και Παιδείας και απίστευτη φτώχεια να συνυπάρχει με τους τιτάνες της παγκόσμιας οικονομίας. Είναι αυτό το μέλλον που θέλουμε για τη χώρα που επιλέξαμε να κάνουμε πατρίδα μας;

Οι Αμερικανοί νοσταλγούν τον... Μπάρακ Ομπάμα!

Η Αμερική που εξέλεξε τον κ. Τραμπ, νοσταλγεί ήδη τον κ. Ομπάμα. Συμβαίνει συχνά αυτό με τους απερχόμενους προέδρους. Αλλά στην περίπτωση του Ομπάμα το ποσοστό είναι ασυνήθιστα υψηλό. Η θετική γνώμη για τη δουλειά του βρίσκεται στο 55%, ίδιο ποσοστό με του Ρόναλντ Ρίγκαν στο αντίστοιχο σημείο, και μεγαλύτερο από εκείνο του Μπιλ Κλίντον. Είναι κατά 20 ποσοστιαίες μονάδες από εκείνο του Τζορτζ Γουόκερ Μπους.

Όσο περισσότερα μηνύματα στέλνει ο κ. Τραμπ από τον υπόνομο, τόσο περισσότεροι Αμερικανοί εκτιμούν το ψυχραιμο ζύγισμα που έκανε ο κ. Ομπάμα στα υπέρ και στα κατά. Ο «Ομπάμα χωρίς Δράμα» (Στμ.: No drama Obama - Ο Ψυχραιμος Ομπάμα) φτάνει μέχρι το σημείο να υποστηρίζει πως πρέπει να δοθεί μια ευκαιρία στον κ. Τραμπ να πετύχει. «Νομίζω ότι η συντέλεια του κόσμου δεν έρχεται μέχρι να έλθει το τέλος του κόσμου» δήλωσε στο περιοδικό «New Yorker».

Ο Edward Luce, αρθρογράφος της εφημερίδας «Financial Times» που έχει την έδρα του στην Ουάσιγκτον έγραψε μεταξύ άλλων σε πρόσφατο άρθρο του:

«Πρόκειται για το τέλος του κόσμου, όπως τον γνώρισε ο Ομπάμα. Πρέπει να αναλάβει ένα μέρος της ευθύνης για την καταστροφή του. Ανέλαβε την εξουσία σε μια στιγμή που διακυβευόταν η υπό αμερικανική ηγεσία παγκόσμια τάξη. Οι κακοσχεδιασμένοι πόλεμοι του κ. Μπους στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν είχαν διαλύσει το κύρος της Αμερικής στη Μέση Ανατολή και αλλού. Η χρηματοπιστωτική κρίση του 2008 είχε φέρει σε σχεδόν τελική απαξία την αμερικανική κατασκευής συναίνεση για την ορθοδοξία της ελεύθερης αγοράς. Η ισχύς της Αμερικής μειωνόταν, αλλά δεν ήταν ακόμη πολύ αργά για να γίνει κάτι γι' αυτό.

Ο κ. Ομπάμα ανέλαβε τα προεδρικά καθήκοντα σε ένα

σημείο γεωπολιτικής κατάπτωσης. Καθώς ετοιμάζεται να αποχωρήσει, ελάχιστοι θα διαφωνούσαν πλέον ότι η αμερικανική παρακμή είναι γεγονός. Παρ' όλες τις φιλοδοξίες του, ο κ. Ομπάμα δεν κατάφερε να σταματήσει τη διαδικασία. Μπορεί ο κ. Τραμπ να την αντιστρέψει; Ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά του Ομπάμα είναι η πεποίθηση ότι η λογική καθορίζει την ανθρώπινη δράση. Η διαχρονική αποτυχία των φιλελεύθερων τεχνοκρατών είναι ότι υποθέτουν πως τα ανθρώπινα ζητήματα διευθετούνται βάσει λογικών επιχειρημάτων. Όταν οι άνθρωποι δεν κατάφερναν να διακρίνουν τα οφέλη -είτε πρόκειται για Ρεπουμπλικανούς βουλευτές, είτε για ξένους ηγέτες- ο κ. Ομπάμα αποσυρόταν τραυματισμένος στη σιωπή. Ο κόσμος απογοήτευσε τον κ. Ομπάμα.

Η Αμερική έχει την τάση να διαλέγει προέδρους με προσωπικότητες εντελώς διαφορετικές από τους προκατόχους τους. Ο κ. Ομπάμα, ο λογικός, αντικατέστησε τον Μπους που αποφαινόταν. Ο κ. Τραμπ είναι ένας καθαρός μπλοφαδόρος. Όπως στις συμφωνίες του για τα ακίνητα, ο κ. Τραμπ καλοπιάνει, απειλεί, κολακεύει και δωροδοκεί οποιονδήποτε συναλλάσσεται μαζί του. Όταν αποτυγχάνει, λέει ότι πρόκειται για επιτυχία και αποπροσανατολίζει τον κόσμο. Αυτό κάνει και με τα προκλητικά μηνύματά του (tweets). Όταν οι άνθρωποι λένε την αλήθεια για αυτόν, εκείνος τους αποκαλεί ψεύτες. Όταν τον επαινούν τους χαρακτηρίζει ιδιοφυΐες. Όταν ξεσπά μια κρίση, τζογάρει. Ο αμερικανικός λαός θα μετανιώσει που τον αγόρασε. Τα ποσοστά δημοφιλίας του κ. Ομπάμα θα παραμείνουν υψηλά μετά και την ολοκλήρωση της προεδρίας του.

Αλλά ο κ. Τραμπ δεν θα αναστρέψει την παρακμή της Αμερικής. Είναι πιθανότερο ότι θα την επιταχύνει δραματικά. Ο παγκόσμιος ρόλος που κληρονόμησε ο κ. Ομπάμα και τον οποίο επικύρωσε σε κάποιο βαθμό

να υποστηρίξει τώρα έχει κουρευλιστεί. Θα ήταν πολύ δύσκολο να υπερβάλω για την ιστορική σημασία της εκλογής του κ. Τραμπ. Η αμερικανική παγκόσμια τάξη όπως τη γνωρίζαμε επί 70 χρόνια έχει τελειώσει. Ο κόσμος επέστρεψε στην εποχή της πολιτικής των μεγάλων δυνάμεων. Μια επιδεικτική Ρωσία υπό την ηγεσία του ισχυρού άνδρα Πούτιν, μια Κίνα με ολοένα μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση υπό την ηγεσία του ισχυρού άνδρα Σι Τζιπίνγκ, θα έχουν να κάνουν με μια πληγωμένη Αμερική υπό την ηγεσία του ισχυρού άνδρα Τραμπ. Η μακροπρόθεσμη τροχιά πάει προς την Κίνα. Αλλά το βραχυπρόθεσμο δράμα θα επικεντρωθεί στις δοσοληψίες του κυρίου Τραμπ με τον κ. Πούτιν. Ο καθένας μπορεί να κάνει εικασίες, πού θα καταλήξει αυτό. Αλλά δεν θα είναι όμορφο. Η Ευρώπη θα βγει χαμένη. Το ίδιο και το κύρος της Αμερικής.»

Τόνι Άμποτ

Για να μη ξεχνιόμαστε, κάθε μια και δύο ο πρώην πρωθυπουργός, Τόνι Άμποτ, ξεφουρνίζει μια δήλωση για να ταραξει τα ύδατα, όπως πρόσφατα που πρότεινε στην κυβέρνηση Τέρνμπουλ να σταματήσει τη βοήθεια στην Παλαιστινιακή Αρχή και να μεταφέρει την Αυστραλιανή πρεσβεία από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ. Γούστο και καπέλο τού πρώην πρωθυπουργού να κάνει δηλώσεις και προτάσεις όποτε θέλει, δεν έχω καμία αντίρρηση.

Όμως, βρε παιδί μου, όχι να προσθέτει πως όλα αυτά θα πρέπει να γίνουν αν τα εφαρμόσει πρώτα ο Ντόναλντ Τραμπ. Εντάξει, κάποιοι και ευτυχώς λίγοι Αγγλοαυστραλοί υποφέρουν από το σύνδρομο τού εποίκου και τώρα θεωρούν την χώρα μας σαν αμερικανική αποικία. Αλλά ας μην το κραυγάζουν δημοσίως και γινόμαστε ρεζίλι των σκυλιών!